



FELIX WEINGARTNER

– možda i najveći

Dirigenti poput Toscaninija ili Furtwänglera kontinuirano su bili prisutni u katalogu diskografskih kuća, nasuprot tome neki odlični dirigenti poput Hermanna Abendrotha (1883.-1956.) koji je naslijedio Brunu Waltera na čelu Gewandhaus-orchestra u Leipzigu otkrivaju se tek posljednjih godina. Dirigent, skladatelj, pedagog, pisac, erudit Paul Felix Weingartner (1863.-1942.) nešto je bolje prošao glede diskografije od Abendrotha, no ni približno koliko bi on to zasluživao. Kada se danas rade ankete o najboljim dirigentima XX. stoljeća, na njima će te s pravom naći dirigente poput Toscaninija, Waltera, Klemperera, Furtwänglera, Reinerja, Mravinskog, Karajana, Fricšaya, Giulinija, Kleibera, Abbada, no i često i one poput Dudamela, Rattla, Ozawe..., iako bi daleko pravednije bilo uključiti prave velikane poput Weingartnera ili Fritza Buscha ili Hermanna Scherchena.

Felix Weingartner stariji je od svih gore spomenutih dirigenata i on je čak i više utjecao na današnji način „objektivnog“ načina dirigiranja od znatno češće spominjanog Toscaninija. Weingartner je bio učenik Franza Liszta, asistent čuvenog Hansa von Bülowa, a surađivao je višekratno s Brahmsom, pa ne čudi da je taj uglađeni i mirni plemenitaš nakon Prvog svjetskog rata bio je angažiran od Columbia Recordsa kao njihov glavni dirigent za Brahmsa i Beethovena, i upravo je on prvi snimio sve njegove simfonije. To su izravne interpretacije u kojima nema „romantičarskog“ pretjerivanja ili nametanja vlastite osobnosti. Nažalost, te snimke nisu se zadržale u katalogu kao one karizmatičnog Toscaninija, koji je u tom razdoblju snimao za diskografsku kuću HMV. On je također bio jedan od prvih promicatelja opusa Hectora Berlioza uporno dokazujući da on nije ni „ekscentrik“ niti je „glazbeno nekompetentan“ i da „problem Berlioz“ ne postoji, već da samo treba ispravno interpretirati glazbu tog inovativnog i strastvenog genija. Činio je to znatno prije pojave eseja Jacquesa Barzuna ili snimki Colina Davisa.

Od biografskih podataka spomenimo samo da se rodio u našem Zadru, iako to i nije odveć bitno, a za ostale biografske podatke pročitajte https://hr.wikipedia.org/wiki/Felix_von_Weingartner ili vrlo opširno na <http://www.hberlioz.com/champions/weingartner.htm>. A što se tiče diskografije, Naxos je nedavno napravio dobar izbor i potom kvalitetan *remastering* njegovih snimki Beethovenovih simfonija iz kataloga Columbia Recordsa.

Diskografija Felixa Weingartnera:

- L. Beethoven: 3. simfonija; 1933. sa VPO; 4. simfonija 1936. sa LSO
Naxos Historical 8.110956
- L. Beethoven: 5. simfonija; 1927. sa BSO; 6. simfonija 1932. sa RPO
Naxos Historical 8.110861
- L. Beethoven: 7. simfonija; 1936. sa VPO; 8. simfonija 1936. sa LSO
Naxos Historical 8.110862
- L. Beethoven: 9. simfonija; 1935. sa VPO;
Naxos Historical 8.110863
- H. Berlioz: *Symphonie Fantastique* (1925.)
LSO, F. Weingartner LYS 060
- J. Brahms: *Simfonije*
LSO, F. Weingartner EMI CHS 7 64256 (2CD)
- F. Schubert: 7. simfonija (dovršio Weingartner)
1952. sa Vienna State Opera Orchestra Naxos Archives 9.80641
- F. Weingartner: 2. simfonija...
SO Basel, M. Letonja CPO 777 092
- F. Weingartner: *Violinski koncert* (1912.)
L. Breuninger, SWR Kaiserslautern, A. Francis CPO 999 424

